

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย
สร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ชื่อผู้วิจัย จันทิมา เทียงนวม
สถานที่วิจัย โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี
ปีที่ทำการวิจัย 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 4) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 แผน 21 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) 0.84 แบบวัดทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ มีค่าความเชื่อมั่น 0.83 และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่น (α) 0.93 แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ One-Group Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบสมมติฐานกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีความเป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples) สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยหนึ่งกลุ่มกับเกณฑ์ (One-Sample T- test) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

สภาพการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ในแต่ละโรงเรียนไม่แตกต่างกัน เป้าหมายของหลักสูตรต้องการให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและใส่ใจในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ถูกต้อง เรียนรู้สู่การนำไปใช้ในชีวิตจริง ส่วนใหญ่การสอนให้เน้นทักษะปฏิบัติเน้นให้นักเรียนกล้าแสดงออก ตามความเข้าใจ โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษา ฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ หรือใช้วิธีสอนแบบสาธิตและฝึกปฏิบัติแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยแต่โบราณ เน้นการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญด้วยบทเรียนที่ซ้ำ ๆ จนกระทั่งนักเรียนสามารถจดจำท่าทางปฏิบัติซึ่งเป็นหลักใหญ่ได้

ปัญหาการเรียนวิชานาฏศิลป์ ส่วนใหญ่มาจากความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน บุคลิกภาพของครูนาฏศิลป์โดยครูต้องมีความสามารถ ความชำนาญในการรำ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียน

นาฏศิลป์ เกิดความเครียดเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่สนใจที่จะศึกษา ด้อยค่าไม่ให้ความสำคัญ ขาดความตระหนัก ไม่เห็นคุณค่าในการเรียนวิชานาฏศิลป์ คิดว่าเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์ ไม่ทันสมัย เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์ต่ำไม่สามารถแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ได้ ครูผู้สอนขาดสื่อนวัตกรรมที่สร้างใหม่เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ในท่ารำที่ถูกต้อง การใช้สื่อในการเรียนรู้ไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ธรรมชาติของวิชา และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน การวัดและประเมินผล การแจ้งวิธีการวัดและประเมินผล รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนแก่นักเรียนไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจน ขาดการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ขึ้นมาใช้และนักเรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 เร่งเร้าความสนใจ (Gain Attention : G) ขั้นที่ 2 การสาธิต (Demonstration : D) ขั้นที่ 3 การทำตามแบบ (Imitate : I) ขั้นที่ 4 การฝึกทักษะและแสดงผลงาน (Performance : P) ขั้นที่ 5 การนำไปใช้ (Apply : A) ขั้นที่ 6 การทดสอบและประเมินผลการเรียนรู้ (Test and Evaluation : T) (4) ระบบสังคม และ (5) การวัดและประเมินผล

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.67/82.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์หลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.52$ S.D=0.37)